

The Dual Nature of Receiving the Torah Based on the Agadeta of Shabbat 86-89b

Different aspects of Torah

שְׁלִישֵׁי לְמַאי? לְכַדְתַּנְיָא: "וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת דְּבָרֵי הָעָם אֶל ה'", וְכָתִיב:
"וַיִּגַד מֹשֶׁה אֶת דְּבָרֵי הָעָם אֶל ה'".

According to the opinion of the Rabbis, that day was the **third** day of **what** reckoning? **As it was taught** in a *baraita*: It is written: "**And Moses reported the words of the people to the Lord**" (Exodus 19:8). **And it is written** immediately thereafter: "And God said to Moses: Behold I will come to you in a thick cloud so that the people will hear when I speak with you, and they will also believe in you forever. **And Moses told the words of the people to the Lord**" (Exodus 19:9).

מָה אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה, וּמָה אָמַר לָהֶם מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל,
וּמָה אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְמֹשֶׁה, וּמָה הֵשִׁיב מֹשֶׁה לְפָנָי הַגְּבוּרָה? זוּ מִצֻּוֹת
הַגְּבֻלָּה, דְּבָרֵי רַבִּי יוֹסִי בַר יְהוּדָה. רַבִּי אוֹמֵר: בְּתַחֲלִילָה פִּירַשׁ עוֹנֵשָׁה,
דְּכָתִיב: "וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה" — דְּבָרִים שְׁמֻשְׁבִּין דְּעֵתוֹ שֶׁל אָדָם, וּלְבִסּוּף
פִּירַשׁ מִתֵּן שְׂכָרָה, דְּכָתִיב: "וַיִּגַד מֹשֶׁה" — דְּבָרִים שְׁמוֹשְׁכִין לְבוֹ שֶׁל
אָדָם כְּאֶגְדָּה. וְאִכָּא דְאִמְרֵי: בְּתַחֲלִילָה פִּירַשׁ מִתֵּן שְׂכָרָה, דְּכָתִיב: "וַיֵּשֶׁב
מֹשֶׁה" — דְּבָרִים שְׁמֻשְׁבִּין דְּעֵתוֹ שֶׁל אָדָם, וּלְבִסּוּף פִּירַשׁ עוֹנֵשָׁה,
דְּכָתִיב: "וַיִּגַד מֹשֶׁה" — דְּבָרִים שְׁקֻשִׁין לְאָדָם כְּגִידִין.

The Gemara asks: **What did the Holy One, Blessed be He, say to Moses, and what did Moses say to Israel, and what did Israel say to Moses, and what did Moses report to the Almighty?** The verses do not elaborate on the content of God's command to Moses, which Moses then told the people and which they accepted. It must be that **this** refers to **the mitzva of setting boundaries**, which Moses told the people and which they accepted. He then went back and reported to God that the people accepted the mitzva; this is **the statement of Rabbi Yosei bar Yehuda. Rabbi Yehuda HaNasi says: At first, he explained the punishment and the hardship involved in receiving the Torah, as it is written: "And Moses reported [vayashev],"** which is interpreted homiletically as: **Matters that shatter [meshabbevin]** (Rav Hai Gaon) a person's mind; and, ultimately, he explained its reward, as it is written: **"And Moses told [vayagged],"** which is interpreted homiletically as: **Matters that draw a person's heart like aggada. And some say that at first, he explained its reward, as it is written: "And Moses reported,"** which is interpreted homiletically as: **Matters that restore [meshivin]** and calm a person's mind; and ultimately, he explained its punishment, as it is written: **"And Moses told,"** matters that are as difficult for a person as wormwood [*gidin*].

mount” (Exodus 19:17). **Rabbi Avdimi bar Hama bar Hasa said:** the Jewish people actually stood beneath the mountain, and the verse teaches that the Holy One, Blessed be He, overturned the mountain above the Jews like a tub, and said to them: If you accept the Torah, excellent, and if not, there will be your burial. **Rav Aha bar Ya’akov said:** From here there is a substantial caveat to the obligation to fulfill the Torah. The Jewish people can claim that they were coerced into accepting the Torah, and it is therefore not binding. **Rava said:** Even so, they again accepted it willingly in the time of Ahasuerus, as it is written: “The Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them” (Esther 9:27), and he taught: The Jews ordained what they had already taken upon themselves through coercion at Sinai.

אמר חזקיה, מאי דכתיב: “משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה”, אם יראה — למה שקטה? ואם שקטה — למה יראה? אלא בתחילה יראה ולבסוף שקטה. ולמה יראה? כדריש לקיש. דאמר ריש לקיש, מאי דכתיב: “ויהי ערב ויהי בקר יום הששי”, ה' יתירה למה לי? — מלמד שהתנה הקדוש ברוך הוא עם מעשה בראשית ואמר להם: אם ישראל מקבלים התורה — אתם מתקיימין, ואם לאו — אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו.

Hizkiya said: What is the meaning of that which is written: “You caused sentence to be heard from

heaven; the earth feared, and was silent” (Psalms 76:9)? If it was afraid, why was it silent; and if it was silent, why was it afraid? Rather, the meaning is: **At first, it was afraid, and in the end, it was silent.** “You caused sentence to be heard from heaven” refers to the revelation at Sinai. **And why was the earth afraid?** It is in accordance with the statement of **Reish Lakish, as Reish Lakish said: What is the meaning of that which is written: “And there was evening and there was morning, the sixth day”** (Genesis 1:31)? **Why do I require the superfluous letter *heh*, the definite article,** which does not appear on any of the other days? It teaches that the **Holy One, Blessed be He, established a condition with the act of Creation, and said to them: If Israel accepts the Torah on the sixth day of Sivan, you will exist; and if they do not accept it, I will return you to the primordial state of chaos and disorder.** Therefore, the earth was afraid until the Torah was given to Israel, lest it be returned to a state of chaos. Once the Jewish people accepted the Torah, the earth was calmed.

דַּרְשׁ רַבִּי סִימַאי: בְּשָׁעָה שֶׁהִקְדִּימוּ יִשְׂרָאֵל "נַעֲשֶׂה" לְ"נִשְׁמָע" בָּאוּ שְׁשִׁים רִיבּוּאֵי שֶׁל מַלְאָכֵי הַשָּׁרַת, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל קִשְׁרוּ לוֹ שְׁנֵי כְּתָרִים, אֶחָד כְּנֶגֶד "נַעֲשֶׂה" וְאֶחָד כְּנֶגֶד "נִשְׁמָע". וְכִיּוֹן שֶׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל, יָרְדוּ מֵאָה וְעֶשְׂרִים רִיבּוּאֵי מַלְאָכֵי חֲבָלָה וּפִירְקוּם, שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵדֶיךָ מִהָר חוֹרֵב". אָמַר רַבִּי חֲמַא בְּרַבִּי חֲנִינָא: בְּחוֹרֵב

טַעֲנוּ, בַּחֹרֵב פִּרְקוּ. בַּחֹרֵב טַעֲנוּ — כְּדַאֲמַרְןָּ, בַּחֹרֵב פִּרְקוּ — דְּכַתִּיב:
"וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'". אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: וְכוּלָּן זָכָה מִשָּׁה וּנְטָלָן.
דְּסִמִּיךְ לִיה: "וּמִשָּׁה יִקַּח אֶת הָאֹהֶל". אָמַר רִישׁ לְקִישׁ: עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲזִירָן לָנוּ, שְׁנֵאֲמַר: "וּפְדוּיֵי ה' יִשְׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה
וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים" — שְׂמִיחָה שְׂמִיעוֹלָם עַל רֵאשִׁים.

Rabbi Simai taught: When Israel accorded precedence to the declaration "We will do" over the declaration "We will hear," 600,000 ministering angels came and tied two crowns to each and every member of the Jewish people, one corresponding to "We will do" and one corresponding to "We will hear." And when the people sinned with the Golden Calf, 1,200,000 angels of destruction descended and removed them from the people, as it is stated in the wake of the sin of the Golden Calf: "And the children of Israel stripped themselves of their ornaments from Mount Horeb onward" (Exodus 33:6). Rabbi Hama, son of Rabbi Hanina, said: At Horeb they put on their ornaments, and at Horeb they removed them. The source for this is: At Horeb they put them on, as we have said; at Horeb they removed them, as it is written: "And the children of Israel stripped themselves of their ornaments from Mount Horeb." Rabbi Yoḥanan said: And Moses merited all of these crowns and took them. What is the source for this? Because juxtaposed to this verse, it is stated: "And

Moses would take the tent [ohel]” (Exodus 33:7). The word *ohel* is interpreted homiletically as an allusion to an aura or illumination [*hila*]. Reish Lakish said: In the future, the Holy One, Blessed be He, will return them to us, as it is stated: “And the ransomed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion, and everlasting joy shall be upon their heads” (Isaiah 35:10). The joy that they once had will once again be upon their heads.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: בְּשָׁעָה שֶׁהַקָּדִים יִשְׂרָאֵל “נַעֲשֶׂה” לְ”נִשְׁמָע” יֵצְתָה בֵּית קוֹל וְאָמְרָה לָהֶן: מִי גָלָה לְבַנֵּי רַז זֶה שֶׁמְלַאֲכֵי הַשָּׁרֵת מִשְׁתַּמְּשִׁין בּוֹ? דְּכַתִּיב: “בְּרַכּוּ ה' מְלַאֲכָיו גְּבִרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעֵ בְּקוֹל דְּבָרוֹ” — בְּרִישָׁא “עֲשִׂי”, וְהֵדֵר “לְשִׁמְעֵ”. אָמַר רַבִּי חֲמָא בְּרַבִּי חֲנִינָא: מַאי דְּכַתִּיב “כְּתִפוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר וְגו'” — לָמָּה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְתִפּוּחַ, לוֹמַר לָךְ: מָה תִּפּוּחַ זֶה פְּרִיֹן קוֹדֵם לְעָלְיוֹ, אֶף יִשְׂרָאֵל הִקְדִּימוּ “נַעֲשֶׂה” לְ”נִשְׁמָע”.

Rabbi Elazar said: When the Jewish people accorded precedence to the declaration “We will do” over “We will hear,” a Divine Voice emerged and said to them: Who revealed to my children this secret that the ministering angels use? As it is written: “Bless the Lord, you angels of His, you mighty in strength, that fulfill His word, hearkening unto the voice of His word” (Psalms 103:20). At first, the angels fulfill His word, and then afterward they hearken. Rabbi Hama,

son of Rabbi Ḥanina, said: What is the meaning of that which is written: “As an apple tree among the trees of the wood, so is my beloved among the sons. Under its shadow I delighted to sit and its fruit was sweet to my taste” (Song of Songs 2:3)? Why were the Jewish people likened to an apple tree? It is to tell you that just as this apple tree, its fruit grows before its leaves, so too, the Jewish people accorded precedence to “We will do” over “We will hear.”

Tosaphot deal with the contradiction

"Held the mountain over them like a barrel" - Even though they had already said “We will do and we will listen”, perhaps they retracted when they saw the great fire [on the mountain] that caused their souls to depart [...]

כפה עליהן הר כגיגית - ואע"פ שכבר הקדימו נעשה לנשמע שמא יהיו חוזרים כשיראו האש הגדולה שיצאתה נשמתן והא דאמר בפ"ק דמס' ע"ז (דף ב:) כלום כפית עלינו הר כגיגית דמשמע דאם היה כופה עליהן לא היה להן תשובה והכא אמר דמודעא רבה לאורייתא היינו על מה שלא קבלוה אבל מה שלא קיימוה איכא תשובה:

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: מאי דכתיב "לבבתני אחותי כלה לבבתני באחת מעיניך" — בתחילה באחת מעיניך, לכשתעשי — בשתי עיניך. אמר עולא: עלובה כלה מזנה בתוך חופתה. אמר רב מרי ברה דבת שמואל, מאי קרא: "עד שהמלך במסבו נרדי וגו'". אמר רב: ועדיין חביבותא היא גבון, דכתיב "נתן", ולא כתיב "הסריח". תנו רבנן: עלובין ואינן עולבין, שומעין חרפתן ואינן משיבין, עושין מאהבה ושומחין ביסורין — עליהן הכתוב אומר: "ואהביו כיצאת השמש בגברתו".

Rabbi Shmuel bar Naḥamani said that Rabbi Yonatan said: What is the meaning of that which is written: “You have ravished my heart, my sister, my bride; you have ravished my heart with one of your eyes, with one bead of your necklace” (Song of Songs 4:9)? At first when you, the Jewish people, merely accepted the Torah upon yourselves it was with one of your eyes; however, when you actually perform the mitzvot it will be with both of your eyes. Ulla said with regard to the sin of the Golden Calf: Insolent is the bride who is promiscuous under her wedding canopy. Rav Mari, son of the daughter of Shmuel, said: What verse alludes to this? “While the king was still at his table my spikenard gave off its fragrance” (Song of Songs 1:12). Its pleasant odor dissipated, leaving only an offensive odor. Rav said: Nevertheless, it is apparent from the verse that the affection of the Holy One, Blessed be He, is still upon us, as it is written euphemistically as “gave off its fragrance,” and the verse did not write, it reeked. And the Sages taught: About those who are insulted and do not insult, who hear their shame and do not respond, who act out of love and are joyful in suffering, the verse says: “And they that love Him are as the sun going forth in its (might)” (Judges 5:31

אמר רבי יוחנן: מאי דכתיב "ה' יתן אמר המבשרות צבא רב" — כל דיבור ודיבור שיצא מפי הגבורה נחלק לשבעים לשונות. תני דבי רבי ישמעאל: "וכפטיש יפצץ סלע", מה פטיש זה נחלק לכמה ניצוצות — אף כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נחלק לשבעים לשונות. אמר רב חנניאל בר פפא: מאי דכתיב "שמעו כי נגידים אדבר" — למה נמשלו דברי תורה פנגיד, לומר לך: מה נגיד זה יש בו להמית ולהחיות, אף דברי תורה יש בהם להמית ולהחיות.

With regard to the revelation at Sinai, **Rabbi Yoḥanan said: What is the meaning of that which is written: “The Lord gives the word; the women that proclaim the tidings are a great host”** (Psalms 68:12)?

It means that **each and every utterance that emerged from the mouth of the Almighty divided into seventy languages, a great host.**

And, similarly, **the school of Rabbi Yishmael taught** with regard to the verse: “Behold, is My word not like fire, declares the Lord, **and like a hammer that shatters a rock?**” (Jeremiah 23:29). **Just as this hammer breaks a stone into several fragments, so too, each and every utterance that emerged from the mouth of the Holy One,**

Blessed be He, divided into seventy languages. The Gemara continues in praise of the Torah. **Rav Ḥananel bar Pappa said:**

What is the meaning of that which is written: “Listen, for I will speak royal things, and my lips will open with upright statements” (Proverbs 8:6)? **Why are matters of Torah likened to a king? To teach you that just as this king has the power to kill and to grant life, so too, matters of Torah have the power to kill and to grant life.**

הַיְינוּ דְאָמַר רַבָּא: לְמִימֵינִין בְּהַ סְמָא דְחַיִּי, לְמִשְׁמַאֲלִים בְּהַ סְמָא דְמוֹתָא. דְּבַר אַחַר:
“נְגִידִים” — כָּל דִּיבּוּר וְדִיבּוּר שְׂפִי צָא מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹשְׁרִים לוֹ שְׁנַי כְּתָרִים.
אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יוֹזֵי: מַאי דְכָתִיב: “צְרוּר הַמּוֹר דּוֹדֵי לִי בֵּין שְׂדֵי יִלִּין” — אָמְרָה
כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אַף עַל פִּי שְׂמִי צָר וּמִימַר לִי דּוֹדֵי
— “בֵּין שְׂדֵי יִלִּין”. “אֲשַׁכֵּל הַכֶּפֶר דּוֹדֵי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי” — מִי שֶׁהִכֵּל שְׁלוֹ מְכַפֵּר לִי
עַל עֲוֹן גֶּדִי שְׂכַרְמָתִי לִי. מַאי מִשְׁמַע דְּהָאִי “כַּרְמֵי” לִישְׁנָא דְמְכַנְשׁ הוּא? אָמַר מֶר זוּטְרָא
בְּרִיָּה דְרַב נַחְמָן, כְּדַתְנֹן: כֶּסֶף שֶׁל כּוֹבֵס שְׂכּוֹרִים עָלָיו אֶת הַכֶּלִים.

And that is what **Rava said: To those who are right-handed in their approach to Torah, and engage in its study with strength, good will,**

and sanctity, Torah is a **drug of life**, and to those who are **left-handed** in their approach to Torah, it is a **drug of death**. **Alternatively**, why are matters of Torah referred to as **royal**? Because to each and every utterance that emerged from the mouth of the **Holy One, Blessed be He**, two crowns are tied. **Rabbi Yehoshua ben Levi said: What is the meaning of that which is written: “My beloved is to me like a bundle of myrrh that lies between my breasts” (Song of Songs 1:13)? The Congregation of Israel said before the Holy One, Blessed be He: Master of the Universe, even though my beloved, God, causes me suffering and bitterness, He still lies between my breasts.** And Rabbi Yehoshua ben Levi interpreted the verse: **“My beloved is to me like a cluster [eshkol] of henna [hakofer] in the vineyards of [karme] Ein Gedi” (Song of Songs 1:14). He, Whom everything [shehakol] is His, forgives [mekhapper] me for the sin of the kid [gedi], i.e., the calf, that I collected [shekaramti] for myself.** The Gemara explains: **From where is it inferred that the word in this verse, karme, is a term of gathering? Mar Zutra, son of Rav Nahman, said that it is as we learned in a mishna: A launderer’s chair upon which one gathers [koremim] the garments**

וְאָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן לֵוִי, מֵאֵי דְכָתִיב: “לְחֵזְרוּ כְּעָרוּגַת הַבָּשָׂם” — כָּל דִּיבּוֹר וְדִיבּוֹר שִׁיבָא מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּתִמְלִיא כָּל הָעוֹלָם כּוּלוֹ בְּשָׂמִים. וְכִיּוֹן שֶׁמִּדִּיבּוֹר רֵאשׁוֹן גְּתִמְלִיא, דִּיבּוֹר שְׁנִי לְהִיכֵן הָלֵךְ? הוֹצִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָרוּחַ מְאוֹצְרוֹתָיו וְהָיָה מִעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, שֶׁנֶּאֱמַר: “שִׁפְתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים נוֹטְפוֹת מוֹר עֵבֶר.” (אֵל תְּקַרֵּי “שׁוֹשְׁנִים”, אֵלָּא “שׁוֹשְׁנִים”).

And Rabbi Yehoshua ben Levi said: What is the meaning of that which is written: “His cheeks are as a bed of spices, as banks of

sweet herbs, his lips are lilies dripping with flowing myrrh” (Song of Songs 5:13)? It is interpreted homiletically: From **each and every utterance that emerged from His cheeks, i.e., the mouth of the Holy One, Blessed be He, the entire world was filled with fragrant spices. And since the world was already filled by the first utterance, where was there room for the spices of the second utterance to go?**

The Holy One, Blessed be He, brought forth wind from His treasuries and made the spices pass one at a time, leaving room for the consequences of the next utterance. As it is stated: “His lips are lilies [*shoshanim*] dripping with flowing myrrh.” Each and every utterance resulted in flowing myrrh. **Do not read the word in the verse as *shoshanim*; rather, read it as *sheshonim*, meaning repeat. Each repeat utterance produced its own fragrance**

וְאָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי: כָּל דִּיבּוּר וְדִיבּוּר שֶׁיֵּצֵא מִפִּי הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵצֵתָהּ בְּשִׁמְתָן
שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר: “נִפְנְשֵׁי יֵצְאוּ בְּדַבְּרוֹ”. וּמֵאַחַר שֶׁמִּדִּיבּוּר רִאשׁוֹן יֵצְתָהּ בְּשִׁמְתָן,
דִּיבּוּר שֵׁנִי הֵי אַךְ קִיבְלוּ? — הוֹרִיד טַל שֶׁעֲתִיד לְהַחֲיוֹת בּוֹ מֵתִים וְהַחֲיָה אוֹתָם, שֶׁנֶּאֱמַר:
“גִּשְׁמֵם נְדָבוֹת תִּגְנִיף אֱלֹהִים נִחְלָתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנָתָה”. וְאָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי: כָּל
דִּיבּוּר וְדִיבּוּר שֶׁיֵּצֵא מִפִּי הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲזָרוּ יִשְׂרָאֵל לְאַחֲזוֹרֵיהֶן שְׁנַיִם עָשָׂר מִיָּל וְהָיוּ
מְלֻאָכֵי הַשָּׁרֵת מְדַדִּין אוֹתָן, שֶׁנֶּאֱמַר: “מְלֻאָכֵי צָבָאוֹת יַדְדוֹן יַדְדוֹן” — אֵל תִּיקְרֵי “יַדְדוֹן”,
אֵלָּא “יַדְדוֹן”.

And Rabbi Yehoshua ben Levi said: From each and every utterance that emerged from the mouth of the Holy One, Blessed be He, the souls of the Jewish people left their bodies, as it is stated: “My soul departed when he spoke” (Song of Songs 5:6). And since their souls left their bodies from the first utterance, how did they receive the second utterance? Rather, God rained the dew upon them that, in the future, will revive the dead, and He revived

them, as it is stated: “You, God, poured down a bountiful rain; when Your inheritance was weary You sustained it” (Psalms 68:10). And Rabbi Yehoshua ben Levi said: With each and every utterance that emerged from the mouth of the Holy One, Blessed be He, the Jewish people retreated in fear twelve *mil*, and the ministering angels walked them back toward the mountain, as it is stated: “The hosts of angels will scatter [*yidodun*]” (Psalms 68:13). Do not read the word as *yidodun*, meaning scattered; rather, read it as *yedadun*, they walked them

אָמַר לִיהָ הֵהוּא מִרְבֵּן לְרַב כְּהֵנָּא: מִי שְׁמִיעַ לָךְ מַאי “הַר סִינַי”? אָמַר לִיהָ: הַר שְׁנַעְשׂוּ בּוֹ נְסִים לְיִשְׂרָאֵל. “הַר נִסְאִי” מִיבְעֵי לִיהָ! אָלֵא: הַר שְׁנַעְשׂוּהָ סִימָן טוֹב לְיִשְׂרָאֵל. “הַר סִימְנַאי” מִיבְעֵי לִיהָ! אָמַר לִיהָ: מַאי טַעְמָא לָא שְׁכִיחַת קַמִּיהָ דְרַב פְּפָא וְרַב הוּנָא בְרִיה דְרַב יְהוֹשֻׁעַ דְּמַעֲיָנִי בְּאַגְדָּתָא? דְרַב חֲסָדָא וְרַבָּה בְרִיה דְרַב הוּנָא דְאָמַרִי תְרוּוֹיָהּ: מַאי “הַר סִינַי”? הַר שְׁיִרְדָּה שְׁנָאָה לְאַמּוֹת הָעוֹלָם עָלָיו. וְהֵינּוּ דְאָמַר רַבִּי יוֹסִי בְרַבִּי חֲנִינָא: חֲמִשָּׁה שְׁמוֹת יֵשׁ לוֹ: מְדַבֵּר צִין — שְׁנַצְטוּוּ יִשְׂרָאֵל עָלָיו; מְדַבֵּר קִדְשׁ — שְׁנַתְקַדְּשׁוּ יִשְׂרָאֵל עָלָיו; מְדַבֵּר קְדָמוֹת — שְׁנַתְנָה עָלָיו; מְדַבֵּר קְדוּמָה עָלָיו; מְדַבֵּר פְּאָרָן

One of the Sages said to Rav Kahana: Did you hear what is the reason that the mountain was called Mount Sinai? Rav Kahana said to him: It is because it is a mountain upon which miracles [*nissim*] were performed for the Jewish people. The Sage said to him: If so, it should have been called Mount Nisai, the

mountain of miracles. **Rather**, Rav Kahana said to him: It is a mountain that was a good omen [*siman*] for the Jewish people. The Sage said to him: If so, it should have been called **Har Simanai**, the mountain of omens. Rav Kahana said to him: **What is the reason that you do not frequent** the school where you can study **before Rav Pappa and Rav Huna, son of Rav Yehoshua, who study aggada?** As Rav H̄isda and Rabba, son of Rav Huna, both said: **What** is the reason it is called **Mount Sinai?** It is because it is a mountain upon which hatred [*sina*] for the nations of the world descended because they did not accept the Torah. **And that is what Rabbi Yosei, son of Rabbi H̄anina, said:** The desert in which Israel remained for forty years **has five names.** Each name has a source and a rationale: **The Zin Desert**, because the Jewish people were commanded [*nitztavu*] in it; the **Kadesh Desert**, because the Jewish people were sanctified [*nitkadshu*] in it. The **Kedemot Desert**, because the ancient [*keduma*] Torah, which preceded the world, **was given in it.** The **Paran Desert**,

פ"ט ט ב 89

שָׁפְרוּ וְרָבוּ יִשְׂרָאֵל עָלָיו; מִדְּבַר סִינֵי — שְׂיִרְדָּה שְׂנֵאָה לְאוֹמוֹת הָעוֹלָם
עָלָיו. וּמָה שְׂמוֹ? "חֹרֵב" שְׂמוֹ. וּפְלִיגָא דְרַבִּי אֲבָהוּ, דְּאָמַר רַבִּי אֲבָהוּ:

”הַר סִינַי” שְׁמוֹ. וְלָמָּה נִקְרָא ”הַר חוֹרֵב” — שְׂרִדָּה חוֹרְבָה לְאוֹמוֹת
הָעוֹלָם עָלָיו.

because the Jewish people were fruitful [*paru*] and multiplied in it; the Sinai Desert, because hatred descended upon the nations of the world on it, on the mountain on which the Jewish people received the Torah. And what is the mountain's true name? Horeb is its name. And that disputes the opinion of Rabbi Abbahu, as Rabbi Abbahu said: Mount Sinai is its name. And why is it called Mount Horeb? It is because destruction [*hurba*] of the nations of the world descended upon it.

Ben Yehodaya, R. Yosef Haim of Bahgdad, 19th cent.

ונראה לי בס"ד כי הם קבלו תורה שבכתב כפי מה שיגידו המקראות כמו הקראין
דאזלי בתר פשט המקרא, ולא היו רוצין לקבל תורה שבעל פה אשר בכל תיבה ותיבה
של המקרא תולה בה תלי תלים של הלכות, ולכך אמרו 'נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע' רצונו לומר
נַעֲשֶׂה כפי אשר נִשְׁמָע מן פשט המקראות. והוא יתברך כִּפָּה אותם על תורה שבעל פה,
ולכן עשה את הָהָר לעיניהם חפור בתוכו כמו 'גִּיגִית' לרמוז להם שכל תיבה ותיבה של
המקרא היא כמו גיגית שיש לה בית קיבול ומטילים לתוכה יין אשר תכיל אלף אלפים
טיפות יין בקרבה, ועל מנת כן אתם חייבים לקבל את תורה שבכתב. וידוע כי המאמין
בדרשות של תורה שבעל פה ורמזים אשר בזה הוא מבין דבר מתוך דבר ומוציא הלכה
מתוך הלכה,

Maadanei Yom Tov, R. YT Lipman Heller

מעדני יום טוב מסכת ברכות פרק ז

באהבה לאות ולברית. אומרים בשבת באהבה ולא ביו"ט דשבת במרה נצטוו וקבלו באהבה ושאר המצות שקבלו בסיני לא קבלו באהבה שהרי לא קבלו התורה בסיני עד שכפה עליהם ההר כגיגית ויו"ט בכללם ואומר בשבת לאות ולברית שכ"כ ושמרו בני ישראל את השבת וגו' מה שלא מצינו כן ביו"ט. רמ"י ז"ל

R. Meir Arik

We were forced but it is known that a Jew in their heart wants to do what is right.

Sefat Emet

שפת אמת כתב לתרץ קושיית תוס' בדרך מחודשת, דדוקא על הג' עבירות החמורות שמחוייבים למסור הנפש עליהם, זה לא היו מקבלין בלא כפיה, אבל שאר המצוות היה סגי באמת בהקדמת 'נעשה ונשמע'.

(ג ה)

Midrash

So he could never divorce us

במדרש מצאתי: כשבאו ישראל לקבל התורה, כפה עליהם הר כגיגית, שיהיו אנוסים לקבל את התורה, וכתוב אצל אונס 'ולו תהיה לאשה ולא יוכל לשלחה'. ופירוש ענין זה, כי לכך אמרה תורה אצל אונס 'לא יוכל לשלחה כל ימיו', מפני שהחבור שהוא מצד עצמו אפשר שיהיה ואפשר שלא יהיה, כמו כל איש שנשא אשה אפשר שישא אותה ואפשר שלא ישא אותה, לכך אפשר שיתן גט ג"כ וישלח אותה מאיתו. אבל כאשר היה החבור הכרחי, כמו זה שאנסה, ודבר שהוא מוכרח להיות אין לו פירוד והסרה, לכך אמרה התורה על המאנס את האשה ועשה החבור בהכרח 'לא יוכל לשלחה כל ימיו',

Maharal

It doesn't depend on you!

מהר"ל בספרו נצח ישראל (פרק יא) ביאר הענין בזה"ל: וביאור ענין זה, אף על גב שכבר אמרו 'נעשה ונשמע', וא"כ למה הוצרך לכפות עליהם הר כגיגית. אלא הטעם, כי קבלת התורה הכרחי, ואילו היו מקבלים עליהם את התורה מרצונם, היו סבורים כי הדבר תולה בדעתם, ואפשר שיהיה פירוד לדבר זה, שאם לא ישמרו התורה יהא בטול לנתינתה, אבל עתה שהיתה קבלת התורה הכרחי, א"כ אי אפשר שיהיה בטול והסרה לדבר זה, כי אם נתינת התורה וקבלתה מחויב, כל שכן שמחויב שלא תהא בטול לתורה.

Ritva, Shabbat

שכפה עליהם **ההר כגיגית**. ואע"פ שכבר אמרו נעשה ונשמע אולי [חשש] שיחזרו בהם, תוספות

Tosaphot HaRosh

כפה עליהם את **ההר כגיגית**, ואע"פ שהקדימו נעשה לנשמע שמא היו חוזרים בהם כשיראו את האש הגדולה ויוצאה נשמתם.

Haflaah, R. Haim Pinchas Horowitz

ולהודיע שאוהב אותנו אהבה עצמית ולא אהבת רצון על כן כפה עלינו **ההר כגיגית** להודיע שלא מחמת אהבת השלמת רצוננו עושה זה כי אם באהבתו האמיתית לחיותינו ולגדולתינו לעולם.

Maharam Shik

מהר"ם שיק מסכת שבת - הערות דף פח עמוד א
והנה עיקר קיום התורה כשאדם מכיר ערכו ויודע ומאמין כי מה' מצעדי גבר ולא יתגאה במעשיו ולא יבקש להשתרר על זולתו, והנה

בשבת [פח ע"א] עה"פ ויתיצבו בתחתית ההר [שמות יט יז] א"ר
אבדימי בר חמא בר חסא מלמד שכפה עליהם הקב"ה ההר כגיגית
וכו', ונראה הכוונה כי ישראל היה מכיר מעמדו קודם מתן תורה, והיה
מאמינים שקיומם הוא רק אפשר בקבלת התורה אשר היא מגינה
עליהם, ובלא קבלת התורה הם כקבורים מתים ואין חיותם חיים
וישראל תפשו במדת הענוה ומזה השיגו רוח הקדש וזכו לקבלת
התורה וזה כוונת ויתיצבו בתחתית ההר ר"ל במדריגה התחתונה של
ההר, עי"ש מש"כ

Another view

והנה בשעת מתן תורה, לא קיבלו בני ישראל את התורה מרצונם
הטוב, רק אחר שכפה הקב"ה עליהם את **ההר כגיגית**, אבל משה
רבינו קיבל את התורה אז מרצונו הטוב, ומהאי טעמא אמרו חכמז"ל
ברי' מס' אבות, משה קיבל תורה מסיני

Bat Ayin

בת עין שמות פרשת יתרו
זהו אין באפשרי לקיים מצות ה' קודם שמטהר גופו ונפשו בשמירה
כפולה ומכופלת מלעבור על מצות לא תעשה בדבור ומעשה וצריך
מתחלה להיות בבחינת למטה מהר סיני ואחר כך יוכל לבא לבחינה
שהוא למעלה מהר סיני. וזהו בשעה שישראל עמדו להיות בבחינת על
הר סיני היו יותר במעלה מהר סיני שתיכף ומיד פסקה זוהמתן אע"פ
שאי אפשר בתחילה לבא תיכף להמשכת קדושה אף על פי כן פסקה
זוהמתן. אבל האמת היה ויתיצבו בתחתית ההר שכפה עליהם הר
כגיגית להיות מתחילה בבחינת למטה מהר סיני להיות זהיר מתחילה

מכל שס"ה לא תעשה במחשבה דבור ומעשה ואחר כך יכול לקיים רמ"ח מצות עשה כדי להמשיך הקדושה העליונה ולפי זה ניחא מה שכפה עליהם ההר כגיגית הלא אמרו נעשה ונשמע. אדרבא מחמת שאמרו נעשה ונשמע ורצו להקדים עשיה שהוא בחינת מצות עשה לשמיעה שהוא בחינת מצות לא תעשה והיו רוצים להיות יותר במעלה מהר סיני לכך כפה עליהם היינו להיות מתחילה בבחינת למטה מהר סיני ומזה יוכלו לבא לבחינת קיום מצות עשה המשכת הקדושה עליונה יהי רצון שנזכה לזה אמן כן יהי רצון.

Why do we read the book of Ruth on Shavuot?

Rav Uriel Sharki, Mechon Meir

We don't want to get the wrong impression that the torah is a book of harsh laws or that there is no hope as a result.

.

Midrash

(שמות רבה (פרשה כח

ומשה עלה אל האלוקים הה"ד עלית למרום שבית שבי (לקחת את התורה). באותה שעה" בקשו מלאכי השרת לפגוע במשה רבינו. עשה לו הקב"ה קלסטרון פניו של משה כקלסטרון פניו של אברהם אבינו", ואמר הקב"ה למלאכים "אי אתם מתביישים הימנו, לא זהו שירדתם". אצלו ואכלתם בתוך ביתו.

The torah has to have the face of Avraham